ముసుగు మనిషి

వసుంధర

కొత్తగా రాజకీయాల్లోకి దిగాను నేను.

నాకు ముకుందం రాజకీయ గురువు. అతడిది అధికార పక్షం. ప్రముఖులందరూ అతడిని అభిమానిస్తున్నారు. అందువల్ల అతడి పని చాలా బాగుంది. ఎన్నో సేవా సంస్థలకు విరాళాలు పోగుచేసే బాధ్యత అతడిమీద పడింది. అతడా పని ఎంత సక్రమంగా చేశాడంటే— వేలు వస్తాయనుకున్నచోట లక్షలు, లక్షలు వస్తాయనుకున్నచోట్ల కోట్లు వచ్చాయి. ఈ వ్యవహారంలో అతడికి బాగా మిగిలిందని ప్రచారం వచ్చింది.

అతడి సంగతెలాగున్నా అతడి అనుచరుడిగా నేనో రెండు లక్షలు సంపాదించుకోగలిగాను. అందువల్ల నే అతడంటే నాకు మంచి గురి.

అతడిమీద ప్రారంభమైన దుష్ప్రచారం గురించి నేను కలవరపడ్డాను. కానీ అతడు మాత్రం పీసమెత్తు కూడా చలించలేదు.

స్వార్థం లేనిదే మనిషి ఎవరికీ సాయపడలేడు. ఏ స్వార్థమూ లేకుండా ఓ మూల కూర్చునే మనిషికంటె ఓ లక్షరూపాయలు తిని—పదిలక్షల మందికి సాయపడ గలిగినవాడే మంచి మనిషి. ముకుందం కారణంగా ఇప్పుడు కోట్లాది ప్రజలకు మేలు జరుగుతుంది. అందువల్ల అతడో కోటి రూపాయలు తిన్నా తప్పులేదు. అయితే అతడికి మరీ అంత అత్యాశ లేదు.

రాజకీయాల్లో ఎన్ని మంచి పనులు చేసినా తొలుత దుష్ప్రచారం ప్రారంభమవుతుంది. చేసిన పనులకు సత్ఫలితాలు కనబడుతూంటే క్రమంగా ఆ ప్రచారాలకు విలువ పోతుంది. అతడు గౌరవించబడతాడు.

ఒకవేళ మనిషి నిజంగా అవినీతికి పాల్పడినా రాజకీయాల్లో అదేమీ తప్పుకాదు, ప్రమాదమూ కాదు. పెద్ద నాయకుల అభిమానం, ఆశీర్వాదం—రెండూ ముఖ్యం. ముకుందానికి అవి ఉన్నాయి.

ముకుందం తను బాగుపడుతూ, కోట్లాది ప్రజలను బాగుచేస్తూ, నాబోటి కొందరు అనుచరులను కూడా బాగు చేస్తున్నాడు. ఇది చాలా గొప్ప విశేషం. అతడంటే నాకెంత ఇష్టమంటే బ్రతికున్నంత కాలం అతడికే అనుచరుడిగా ఉండాలని తీర్మానించుకున్నాను. అయితే నా తీర్మానానికింత త్వరగా ఎదురుదెబ్బ తగులుందనుకోలేదు.

అతడి సేవాసంస్థల మీద దుష్ప్రచారం ముమ్మరమైంది. ఆరంభంలో నాయకులతడిని సమర్థించారు. కానీ అతడు సేవా సంస్థలకోసం చాలామందిని బెదిరించి, బ్లాక్ మెయిల్ చేసి డబ్బు తీసుకున్నట్లూ—ప్రజాస్వామ్యంలో ఇలాంటి అన్యాయాలు కొనసాగనివ్వరాదనీ మా పార్టీలోనే అలజడి ప్రారంభమైంది. వసూలు చేసిన

నిధుల అకౌంట్ సరిగ్గా లేదని మరికొందరు ఆరోపించారు.

ఈ రెండో ఆరోపణ గురించి నాయకులు పట్టించుకోరు. ఎందుకంటే వసూలైన డబ్బులో కొంత ఎలాగూ పార్టీ నిధులకింద వెళ్ళిపోతుంది. అప్పుడే కొంత మా వంటివారి జేబులోకీ వస్తుంది.

మొదట్లో ముకుందం దేనికీ లెక్క చేయలేదు. కానీ ఈ విషయమై దేశంలో ఊహించని సంచలనం కలిగింది. అందుకు కారణం అతడి అవినీతి పరిమాణం కాదు. శత్రువులు. ప్రజల్లో అతడికేర్పడిన పలుకుబడినీ, విరాళాల పేరుతో అతడు స్వంతానికి సంపాదించుకున్న ఆస్తినీ, సామర్థ్యంతో అతడు చూరగొన్న నాయకుల అభిమానాన్నీ—చూసి భరించలేక చాలామంది అతడిని పడగొట్టాలనుకున్నారు.

మనం పైకి వెళ్ళడం కష్టం. కానీ పైకి వెళ్ళినవాడిని పడగొట్టడం ఎంతో సులభం. మనతోటివాడు మనకంటే ఉన్నత స్థాయికి పోతున్నపుడు, మనకు అతడితో సమంగా కదిలే శక్తిలేనప్పుడు అతడిని వెనక్కులాగడమే మంచి ఉపాయం.

అతడి శత్రువులది చేశారు. అతడి కారణంగా పార్టీలో క్రమశిక్షణ పోతున్నదనీ, పార్టీకి చెడ్డపేరు వస్తున్నదనీ, తక్షణం అతడిపై విచారణ సంఘాన్ని నియమించాలనీ—వారు ప్రముఖ నాయకులపై ఒత్తిడి తీసుకుని వచ్చారు.

ఈ విధంగా జరిగేక—పార్టీ ప్రముఖుల్లో సంచలనం కలిగింది. అతడినీ, అతడి శత్రువులనూ ఓ వేదికమీదకు తెచ్చి సమన్వయం చేసే ప్రయత్నాలు జరిగాయి. అతడి మీద విచారణ సంఘం నియమించాల్సిన అవసరం

తప్పింది. అతడు కొంత కాలం సేవా సంస్థలకూ, రాజకీయాలకూ దూరంగా ఉండాలి.

విధిలేక ముకుందం అంగీకరించాడు. అయితే ఇందులోని ప్రమాదాన్ని అంత తెలివైన ముకుందమూ పసిగట్టలేకపోయాడు.

ఈ ప్రపంచం మిథ్య అన్న విషయం అందరికీ తెలుసు. అయినా అంతా మాయలో పడిపోతూంటారు. రాజకీయాలు మోసాల పుట్ట అని తెలిసీ ముకుందం కూడా దెబ్బతిన్నాడు.

అతడు సేవాసంస్థలనుంచి తప్పుకుని, రాజకీయాలకు దూరంగా ఉండడం ప్రారంభించిన కొద్ది మాసాల్లోనే ప్రజల్లో అతడి పలుకుబడి తగ్గిపోయింది. వార్తాపత్రికల్లో అతడి పేరు కనిపించడం మానేసింది.

అలా కొన్నాళ్ళు జరిగేక అన్ని విధాలా అతడి ప్రాబల్యం నశించేక—మళ్ళీ అతడి శత్రువులు విజృంభించి—అతడిపై విచారణ సంఘం నియామకం గురించి ఒత్తిడి తీసుకురాసాగారు. ఈసారి వారి ఒత్తిడి ప్రభావం పనిచేసింది.

ముకుందంపై విచారణ సంఘం నియమించడానికి ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. ఈ వార్త అన్ని వార్తా పత్రికలలోనూ మొదటి పేజీల్లో వచ్చింది.

2

ఈ వార్త చూసి కలవరపడింది నేను. అతడి అవినీతిలో నాకూ భాగముంది.

అర్జంటుగా ముకుందాన్ని కలుసుకున్నాను. అతడూ కలవరపడుతున్నట్లే అనిపించింది.

"నాయకులు నన్నిలా మోసం చేస్తారనుకోలేదు.

నేనేం చేసినా నా ఒక్కడికోసం చేయలేదు. కోట్లాది ప్రజలకోసం శ్రమపడ్డాను. అందులో నేను లాభం పొందితే — నాకంటే ఎక్కువ లాభం నాయకులకు వచ్చేలా చేశాను. నాకే ప్రమాదమూ లేదని అన్ని రకాలుగా హామీ ఇచ్చి, నన్నిప్పుడు అసహాయుడిగా గ్రహించి– ఇలా దెబ్బతీయాలని చూస్తున్నారు. ఎంత అన్యాయం?" అన్నాడతను.

ప్రజల సంగతి ఎలా ఉన్నా నాకూ ముకుందానికీ సంబంధించి అది అన్యాయమే మరి!

"ఇప్పుడేం చేయాలి?" అన్నాను కంగారుగా.

"చేతులు ముడుచుకు కూర్చోడానికి ఇవి గాజుల చేతులు కావు—" అన్నాడు ముకుందం కోపంగా.

"ఏదైనా ప్లాను వేశావా?" అన్నాను.

"దీనికి ప్లానెందుకు? నాయకులు నన్నో ఆటబొమ్మ కింద విసిరేయాలనుకుంటే అది జరిగే పనికాదు. అంతా తోడు దొంగలే కదా! నాకు పెద్ద పెద్దవారి గురించి కూడా ఎన్నో రహస్యాలు తెలుసు—" అన్నాడు ముకుందం.

"అయితే వాళ్ళను కలుసుకుని బెదిరిస్తావా?" అన్నాడు.

"వాళ్ళను కలుసుకుని మాట్లాడాలనే అనుకున్నాను. అసలు కలుసుకోవడానికే వీలుకాలేదు చాలామందిని. కలుసుకున్న కొద్దిమందీ కూడా నన్ను మాట్లాడనివ్వలేదు. తమ సమస్యల గురించీ, తమకు తీరుబడి లేకపోవడం గురించీ చెప్పి పంపేశారు. నేనేదైనా అనబోతే నీకేం ఫరవాలేదు, ధైర్యంగా వుండు— మేమున్నాంగా— అన్నారు కొందరు. వాళ్ళు అన్న పద్ధతినిబట్టి నాకు

తెలిసిపోయింది—అసలు వాళ్ళకు నా గురించి ఆలోచించడం కూడా ఇష్టంలేదని....”

“మరేం చేస్తావ్?” అన్నాను.

“నాయకులు నన్ను దగ్గరకు రానివ్వలేదనుకో. అప్పుడు వాళ్ళనే నా దగ్గరకు రప్పించుకుంటాను—” అన్నాడు ముకుందం.

“అదెలా సాధ్యం?”

“అన్నీ సాధ్యమవుతాయి. పార్టీ ప్రముఖులకు రెండు వారాలు టైమిస్తాను. రెండు వారాల్లో నా నిర్దోషిత్వం మీద నమ్మకాన్ని ప్రకటించారా సరేసరి. లేకపోతే...”

అతడు ఆగాడు. నేనాత్రం పట్టలేక—“ఆఁ లేకపోతే!” అన్నాను.

“రెండు వారాల అనంతరం దేశాన్ని సంచలనపరిచే వార్త ఒకటి పత్రికలకు విడుదలచేస్తాను—” అన్నాడు ముకుందం.

“ఏమిటది? అన్నాను కుతూహలంగా.

“అది ఎవ్వరికీ చెప్పను. చెప్పవలసిన అవసరం కూడా రాకుండా వుంటే సంతోషిస్తాను—” అన్నాడు ముకుందం.

అప్పటికి ముకుందం వద్ద సెలవు తీసుకున్నాను.

ముకుందానికి నావంటి వారు మొత్తం ఆరుగురు అనుచరులున్నారు. అంతా విడివిడిగా ఆ రోజు అతడిని కలుసుకున్నట్లు తెలిసింది. అందరికీ అతడిదే వార్త చెప్పినట్లూ తెలిసింది.

నాకు చాలా కుతూహలంగా ఉంది. ముకుందం అనుచరులలో నేను ముఖ్యుడని కనీసం పత్రికలవాళ్ళు రాస్తూంటారు. కానీ ముకుందం వద్ద ఉన్న గొప్ప రహస్య

మేమిటో నిజంగా నాకు తెలీదు. అదేమిటో తెలుసుకోవాలి!

అయితే అంతకంటే గొప్ప రహస్యమొకటి ఆ రాత్రి తెలుసుకుంటానని నాకు తెలియదు.

3

రాత్రి ఎనిమిదయింది.

నేను సండే వీక్లీ మాగజైన్ చూస్తున్నాను. మా పెద్దబ్బాయెక్కడో మేలుకువగా వున్నాడు. తర్వాతి ఆడపిల్లలిద్దరూ నిద్రపోతున్నారు. భార్యామణి యెవరో రచయిత్రి వ్రాసిన ఎమెస్కో నవల చదువుతోంది.

అప్పుడు వచ్చిందామె!

నా కోసం....ఓ యువతి....అందులోనూ ఆ సమయంలో....

శ్రీమతి నవల మూసేసింది. ముందు నేనామె శ్రీమతి కోసమే వచ్చిందనుకున్నాను. ఆమెను నేనెప్పుడూ చూసిన గుర్తులేదు.

ఆమె అందంగా ఉంది—"మీకోసమే వచ్చాను—" అని ఆమె నాతో అన్నపుడు ఆమె పెదవులలో కలిగిన చలనం ఎంతో మనోహరంగా వుంది.

శ్రీమతి అప్పుడే నావైపు కోపంగా చూడబోయింది. పరిస్థితి గ్రహించి — "మిమ్మల్ని నేనెప్పుడూ చూసిన గుర్తులేదు—" అన్నాను.

"అవును. మీరు నన్నెన్నడూ చూడలేదు. నేనూ మిమ్మల్ని ఎప్పుడూ చూడలేదు. అయితే నేను మీ గురించి విన్నాను. మీరు నా గురించి విని కూడా వుండరు—"

నేను శ్రీమతికేసి చూశాను. ఆమె కళ్ళలో అనుమానంస్థానే కుతూహలం చోటుచేసుకుంటోంది.

"అవును—" అన్నాను.

"ఇప్పుడైనా మీ గురించి రాకపోదును. కానీ మీరు తప్ప ఈ సమయంలో ఎవరూ సాయపడలేరనిపించింది-" అందామె.

అవకాశమిస్తే ఇలా చాలాసేపు సస్పెన్సు పెంచుకుంటూ మాట్లాడుకుపోయే రకంలా కనబడింది. అంచేత త్వరగా విషయం చెప్పమని హెచ్చరించాను. అంత అందమైన యువతిని అలా హెచ్చరించడం నా మనసుకిష్టం లేదు. కానీ ఆ హెచ్చరిక నా శ్రీమతి కానందం కలగజేస్తుందని నాకు తెలుసు. అలాగే జరిగింది.

ఆమె తన కథ చెప్పనారంభించింది.

ఆమె పేరు రమ. ఆమె ముకుందం ప్రియురాలు. ప్రేమ పేరు చెప్పి ముకుందం ఆమెను నమ్మించి మోసం చేశాడు. వయసు వేడిలో, ప్రేమ మైకంలో ఆమె అతడి స్వంతమైంది. వారిద్దరి పరిచయానికి సూచనగా ఫోటోలున్నాయి. ఆ ఫోటోలను రమ భద్రంగా దాచుకుంది. ముకుందాన్ని బ్లాక్ మెయిల్ చేసే ఉద్దేశ్యమామెకు లేదు. అతడినామె హృదయపూర్వకంగా ప్రేమించింది. తమ ప్రేమకు గుర్తుగా ఆ ఫోటోలనామె దాచుకుంది. అనుకోకుండా ఆ ఫోటోలను నిన్న ఆమె అన్న చూశాడు. ఆమెను నిలదీశాడు. విషయం అతడికి చెప్పక తప్పలేదామెకు.

అప్పుడు ముందుగా అన్న ఆమెను తిట్టాడు. ఆ తర్వాత ముకుందాన్ని తిట్టాడు.

రమ ఏడ్చింది.

చెల్లెలి ఏడుపు చూసి అన్న కరిగిపోయాడు.

ముకుందం వివరాలడిగేడు. అతడికింకా పెళ్ళికాలేదని

తెలుసుకున్నాడు. ఇద్దరికీ పెళ్ళి జరిపిస్తానని మాట ఇచ్చి ఈ రోజు సాయంత్రం ముకుందంతో మాట్లాడడానికి వెళ్ళాడు. వచ్చాడు.

"ఏం జరిగింది?" అన్నాను.

"నాకు చెప్పిందే ఆయన అన్నయ్యకూ చెప్పారు—" అంది రమ.

ఏమిటీ అని నేనడగలేదు. ఆమె చెబుతుందని నాకు తెలుసు.

"రాజకీయవాదులకు వివాహం ఓ ప్రతిబంధకంగా ఉంటుందిట. మంచి వరుణ్ని చూసి పెళ్ళి చేయమని సలహా యిచ్చారుట. పెళ్ళి ఖర్చు తానే భరిస్తానన్నారు" రమ గొంతులో దుఃఖం పలికింది.

"వివాహం ప్రతిబంధకమని తెలిసీ ఆడపిల్లతో సంబంధమెలా పెట్టుకున్నాడు?" అంది శ్రీమతి.

"అదే అన్నయ్య కూడా అడిగాడండి...." అంది రమ.

మనిషన్నాక పొరపాట్లు వస్తూంటాయి. ఒక తప్పును దిద్దుకోవడానికి మరో తప్పు చెయ్యకూడదు. ముకుందం రమంటే ఆకర్షించబడి ఆమెతో కొంత వ్యవహారం నడిపాడు. అయితే వివాహాని కతడు సుముఖంగా లేడు. అందుకని రమ జీవితం నాశనం కాకుండా తను చూస్తానన్నాడు.

"చాలా బాగుంది—" అంది శ్రీమతి.

"నాకూ అలాగే అనిపించిందం—" అంది రమ.

ఆమె ముకుందాన్ని ప్రేమించింది. ఎట్టి పరిస్థితిల్లోనూ అతడినిబ్బంది పెట్టడం ఆమెకిష్టముండదు. ఆమెకు అతడి మీద కోపం కూడా లేదు. ఎందుకంటే ఈ వ్యవహా

రంలో కొంత తన తప్పూ వుంది. అతడంటే ఆకర్షించబడింది. జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. ఇప్పటికీ ఆమెకు ముకుందమంటే ప్రేమవుంది. కానీ తను ఆడది కావడంవల్ల అతడికోసం జీవితకాలం వేచివుండలేదు. పెళ్ళిచేసుకొని ముకుందాన్ని మరిచిపోవాలని అనుకుంటోంది.

శ్రీమతి రమవంక తిరస్కార భావంతో చూసింది. రమ ముకుందం కారణంగా ఆత్మహత్య చేసుకొనివుంటే ఆమె రమపట్ల గౌరవభావం ఏర్పర్చుకోగలిగి వుండేదేమో!

"అయితే ఇంక సమస్య ఏముంది? ఈ విషయం మీరు మీ అన్నయ్యకు చెప్పలేకపోయారా?" అన్నాడు.

ఆమెకా అవకాశమే రాలేదు. అతడు ఇంటికి వస్తూనే "పరువైన ఏ ఆడపిల్ల ఇందుకొప్పుకుంటుంది?" అన్నాడు. దాంతో రమ నోటికి తాళం పడింది. వాళ్ళిద్దరికీ ఎలాగైనా వివాహం జరిపిస్తానని ఆమె అన్న పట్టుబట్టాడు. ముకుందం ఈ పెళ్ళికి ఒప్పుకోకపోతే అతడి బ్రతుకు బయటపెడతాడట.

"అందువల్ల నా బ్రతుకు బండలుకాదా అన్నయ్యా!" అంది రమ.

"కాదు. రాజకీయవాదులు తమ ముచ్చటను బయటకు కనపడనివ్వరు. అందుకోసం పెళ్ళయినా చేసుకుంటారు" అన్నాడు రమ అన్న.

రమకు అన్న పథకం నచ్చలేదు. అందుకని ఆమె అంతకాలం తను ఎంతో భద్రంగా దాచుకున్న ఆ ఫోటోలను పొయ్యిలో పడేసింది. ఇది తెలిసి అన్న మండిపడ్డాడు. ఓ మంచి సాక్ష్యం పోయిందని బాధపడ్డాడు.

"నేను నీ నుంచినే కోరుతున్నాను. అది నువ్వు

గ్రహించలేక చాలా పెద్ద పొరపాటు చేశావు. అన్నగా నేను నీ తప్పును మన్నించాను. కానీ నువ్వు క్షమించినా ఆ ముకుందాన్ని నేను క్షమించను. నీతో పెళ్ళికి ఒప్పుకోకపోతే వాడిని చంపేస్తాను—" అన్నాడామె అన్న.

"అన్నయ్య దుడుకు మనిషి. వాడు అన్నంత పనీ చేయగలడు. నేను, నా అన్నయ్య అనామకులం. మేమేమైపోయినా ఫరవాలేదు. కానీ ముకుందంబాబు ప్రజల మనిషి. అందులోనూ నేను మనసిచ్చిన మనిషి. ఆయనకే ప్రమాదం జరక్కూడదు. దయచేసి మీరాయన్ను హెచ్చరించండి—" అంది రమ.

"ఆ పని మీరే చెయ్యొచ్చుగా—" అన్నాను.

"ఆయనకు ఫోన్ చేశాను. ఇదంతా నేనాడుతున్న నాటకమని ఆయన అనుమానం. ఆయన నా మాటలు బొత్తిగా చెవిని పెట్టలేదు...." అంది రమ.

"ముకుందాన్ని చంపడం అంత తేలిక కాదు—" అన్నాను నేను. రమ చెప్పే విషయం అంత సీరియస్‌గా తీసుకోనవసరం లేదని నాకు అనిపించింది.

"నా అన్నయ్య సంగతి తెలిస్తే మీరలా అనరు!" అన్నది రమ.

"తెలియ జెప్పండి-" అన్నాను కాస్త వ్యంగ్యంగా.

"పట్టుబడకుండా హత్య చెయ్యగలగడం వాడి ప్రత్యేకత...." అందామె.

కాస్త తడబడి—"అతడు హంతకుడా?" అన్నాను.

"అవును—" అందామె.

శ్రీమతి ముఖంలో భయం కనబడింది—"సరేనమ్మా-నా భర్త ముకుందంగారిని హెచ్చరిస్తారు. మీరు వెళ్ళండి—" అంది. ఆమెను త్వరగా అక్కణ్ణించి

పం పేయాలనుకున్నట్లుంది తను.

"మీ అన్నయ్య గురించి ఇంకా చెప్పండి—" అన్నాను కుతూహలంగా.

"ఏడాదిక్రితం సేట్ రతన్‌లాల్ హత్య జరిగింది. ఇంతవరకూ పోలీసులకు హంతకుడి ఆచూకీ దొరకలేదు. ఆ హత్య అన్నయ్యే చేశాడనడానికి నా వద్ద చాలా ఆధారాలున్నాయి. కానీ చెప్పను—" అందామె.

"ఇప్పుడు నే నేం చేయాలి?" అన్నాను.

"అన్నయ్య ఆయనకు రెండువారాలు టైమిచ్చాడు. ఆయనకు పటిష్టమైన రక్షణ ఏర్పాట్లయినా చేసుకోమనండి. లేదా నన్ను వివాహం చేసుకోమనండి. విషయాన్ని తేలికగా తీసుకోనవద్దనండి—" అందామె.

"మీ అన్నయ్య ఇంతవరకూ తప్పించుకోగలదేమో కానీ ముకుందం విషయంలో తప్పించుకోలేడు. అతడిని నే నే పట్టిస్తాను—" అన్నాను.

"మీదాకా ఎందుకు—వాడిని నే నే పట్టించగలను. కానీ వాడిని పట్టించడంకంటె ముకుందంగారి ప్రాణాలే నాకు ముఖ్యం—" అంది రమ.

అవును. నిజమే! ముకుందం పోయాక హంతకుడిని పట్టించి ఏమి ప్రయోజనం? రమకంటే ఎక్కువగా నాకు ముకుందం ప్రాణాలు ముఖ్యం.

"బాగా చెప్పారు. నేను ముకుందాన్ని హెచ్చరిస్తాను. కానీ అతడిది మంకుపట్టు. ఒకోసారి నా మాట కూడా వినకపోవచ్చును. నాకు మీ అన్నయ్య గురించిన పూర్తి వివరాలు కావాలి...." అన్నాను.

రమ అన్నివిధాలా సిద్ధపడే వచ్చింది. ఆమె తన అన్న ఫోటోను నా కిచ్చింది. ఫోటోలోని యువకుడికి

ముప్పై ఏళ్ళుంటాయేమో—అతడు మాంతకుడంటే నాకు నమ్మ బుద్ధి వేయలేదు. కానీ ముఖంచూసి ఏం చెప్పగలం?

తన యింటి వివరాలతో పాటు రమ మరో చిన్న సమాచారం కూడా ఇచ్చింది. డిటెక్టివ్ అంజనేయులుకు తన అన్న గురించి బాగా తెలుసునట. నేను అతడి సాయం కోరటం మంచిదని నాకు సూచించిందామె.

రమ వెళ్ళిపోయింది. నాకు మనసు స్థిమితంగా లేదు. వెంటనే ముకుందానికి ఫోన్ చేశాను.

"హలో! నీతో అర్జంటుగా మాట్లాడాలి...." అన్నాను.

"ప్లీజ్ — రేపటికి వాయిదా వెయ్యి—" అన్నాడు ముకుందం.

"ఎందుకని?"

"నాకు కళ్ళు తెలియని నిద్రవస్తోంది. చాలా అలసటగా వుంది—" అని ఫోన్ పెట్టేశాడు ముకుందం. ఆ తర్వాత మరోసారి ఫోన్ చేస్తే ఎంగేజ్ రింగ్ వచ్చింది. బహుశా ఫోన్ తీసి పైన పెట్టేసి వుంటాడు.

అన్నీ తెలిసి అతడికంత నిద్ర ఎలా వస్తోందో—నాకు ఆ రాత్రంతా సరిగ్గా నిద్రపట్టలేదు.

4

మర్నాడుదయం కాఫీ తాగగానే ముకుందం ఇంటికి వెళ్ళాను. ముకుందం నాకు చాలా ఫ్రెష్‌గా కనబడ్డాడు.

"రాత్రి బాగా నిద్రపట్టిందా?" అన్నాను.

"పట్టింది—ఏం?" అన్నాడు ముకుందం.

"రమ నీ సంగతి అంతా చెప్పింది నాకు—" అన్నాను.

"రమ ఎవరు?" అని—"ఓహో—రమ అన్నావు కదూ-

ఆమె నీ దగ్గరకు వచ్చిందా? మా ప్రేమ వ్యవహారం చెప్పిందా?" అన్నాడు ముకుందం.

"చెప్పింది. ఆడవాళ్ళ విషయంలో నువ్విలాగుంటావని ఆమె కారణంగానే నాకు తెలిసింది—" అన్నాను.

"నేనంటే అసహ్యం వేస్తోందా?" అన్నాడతను.

"లేదు. నాకు నీ చరిత్రతో సంబంధంలేదు. నువ్వే కావాలి—"

"చాలా బాగా అన్నావు. నువ్వు ఫ్రాంక్‌గా మాట్లాడతావు. అందుకే నువ్వంటే నాకిష్టం. రమ కథ చెప్పనా?" అన్నాడతను.

నేను తల ఊపాను.

ముకుందం బ్రహ్మచారి. కానీ అతడిలోనూ కోరిక లుంటాయి. తన కోరికలను తీర్చుకునేటందుకు అతడికి తేరే పద్ధతులున్నాయి. శరీరాన్నమ్ముకొని డబ్బు సంపాదించే ఆడవాళ్లున్నారు. ముకుందం వాళ్ళ జోలికే తప్ప-ఆడపిల్లల జీవితాలు పాడుచేయలేదు. రమ విషయంలో ఓ తమాషా జరిగింది. శత్రువులతడిపైన ఆమెను ప్రయోగించారు. అది ప్రయోగమని తెలియక అతడామె తళుకు బెళుకులకు లొంగిపోయాడు. అప్పుడే ఇద్దరూ కలిసి కొన్ని ఫోటోలు తీయించుకున్నారు.

ఓ సంవత్సరం పరిచయం తర్వాత రమ పెళ్ళి ప్రసక్తి తెచ్చింది.

పెళ్ళి గురించి తన అభిప్రాయమేమిటో ముకుందం ఆమెకు వివరించి చెప్పి—"నేను బ్రహ్మచారిగానే చచ్చిపోతాను—" అన్నాడు.

అప్పుడు రమ ఏడ్చింది—"నా జీవితం అన్యాయమైపోయింది—" అంది.

రమకు పేరుప్రతిష్ఠల తాపత్రయం ఎక్కువ. తన పేరు అన్ని వార్తాపత్రికలలోనూ రావాలనీ, తన ఫోటో— దేశంలోని ప్రజలందరి ఇళ్ళలోనూ వుండాలని ఆమె కోరిక.

మొదట్లో ఆమె సినిమాల్లో చేరాలనుకొంది. ఎవరో చెప్పారామెకు-సినిమా ఫీల్డులో శీలం కాపాడుకోవడం కష్టమని! అదీకాక సినిమాల్లో పేరు—వయసున్నంత కాలమే ఉంటుంది. తర్వాత ప్రజలు మర్చిపోతారు.

రాజకీయాల్లో అయితే సినిమా కంటే ఎక్కువ పలుకుబడి వుంటుంది. రాజకీయ నాయకులకున్న గ్లామర్ సినిమా తారలకు లేదు. వయసు పెరిగినకొద్దీ రాజకీయాల్లో గ్లామర్ పెరుగుతుంది.

రమ రాజకీయాల్లో ప్రవేశించాలనే అనుకుంది. అందుకు సులభ మార్గం ఆమెకు కొందరు మిత్రులు సూచించారు. పేరున్న రాజకీయవాదిని ఆశ్రయించడం-ఆశ్రయించడం అంటే పెళ్ళిచేసుకొనడం!

ముకుందం పేరును కూడా వారామెకు సూచించారు.

రమకు అందముంది. వయసుంది. ముకుందాన్ని వలలో వేసుకొనడం ఆమెకు అసాధ్యంకాదు. అతడితో వివాహమైతే ఆపైన పేరుప్రతిష్ఠలు వెతుక్కుంటూ ఆమెను వచ్చి చేరతాయి.

రమ దూరం ఆలోచించలేదు. కానీ చాలా దూరం వెళ్ళిపోయింది.

చేతులు కాలిపోయాయి.

ముకుందం ఆమె కథ విని ఆమెపైన జాలిపడ్డాడు. ఆ ఫోటోలు బయటపెట్టమని కొందరామెను ప్రోత్స

హించినా అందుకామె అంగీకరించనందుకు ముకుందం ఆమెను అభిమానించాడు కూడా.

"ఈ వ్యవహారం నడిపి నా శత్రువులు నాపై ఏం సాధించాలనుకున్నారో ఇప్పటికీ నాకు తెలియదు. కానీ మ చాలా మంచిది. అందువల్ల నాకే ఇబ్బందీ లేక పోయింది. మళ్ళీ ఇన్నాళ్ళకు నిన్న ఆమె అన్న నన్ను ఫోన్‌లో హెచ్చరించాడు. సరిగా రెండువారాలు టైమిచ్చాడు నాకు—" అని నవ్వాడు ముకుందం.

"వాడు నిన్ను చంపుతానని బెదిరించాడు కదా—అలా ఎలా నవ్వగలుగుతున్నావు నువ్వు?" అనడిగాను.

"ధైర్యవంతుడొక్కసారే మరణిస్తాడు. వెయ్యి చావులు చచ్చేది పిరికివాడు మాత్రమే!" అన్నాడు ముకుందం.

"బాగుంది. అయితే ఏ జాగ్రత్తలూ తీసుకోవా నువ్వు...."

"నీకు తెలుసో తెలియదో—చంపుతానన్న బెదిరింపు నాకిది ప్రథమం కాదు. నా గురించి నువ్వేమీ బెంగ పడకు—" అన్నాడు ముకుందం.

అతడికి రమ అన్న ఫోటో చూపించాను. ముకుందం ఆ ఫోటోను చూస్తూ— "ఇతడినెక్కడా చూసిన గుర్తు లేదు—" అన్నాడు.

"పోలీసు రిపోర్టిస్తావా?" అన్నాను.

"ఇవ్వను—" అన్నాడు ముకుందం.

"ఏం?"

"మనదేశంలో పోలీసులు హంతకుడిని పట్టుకునేందుకు ఎంతవరకూ పనికొస్తారో తెలియదు కానీ—ప్రాణాలు కాపాడడానికి మాత్రం పనికిరారు-అని నాకు తెలుసు-"

"అయితే ఏం చేస్తావ్?"

"నువ్వు నిశ్చింతగా వుండు. ఇలాంటి టు్రమీగాళ్ళని చూసే పద్ధతులు నాకున్నాయి—" అన్నాడు ముకుందం.

అతణ్ని చూస్తే బాగా రాటుదేలినవాడనే అనిపించింది.

5

రమ చెప్పిన డిటెక్టివ్ ఆంజనేయుల్ని కలిశాను.

ఆంజనేయులు పేరుకు తగ్గట్టుగానే ఉన్నాడు రూపంలోనూ కూడా. అతడికి నేను తెచ్చిన ఫోటో చూపించాను.

"అరే—వీడా—వీడు నా ప్రాణ స్నేహితుడు—" అన్నాడు ఆంజనేయులు.

"నువ్వు డిటెక్టివ్వా, హంతకుడివా?" అన్నాను చిరాగ్గా.

"ఏం?"

"ఈ ఫోటోలోని మనిషి పచ్చి హంతకుడు...."

ఆంజనేయులు నవ్వి—"దేశ ప్రజలందరూ అమ్మ, అమ్మ అని ప్రేమించే ఇందిరాగాంధీని మొరార్జీ దేశాయ్ ద్వేషిస్తాడు. ప్రేమ, ద్వేషం అనే పదాలకు మనుషుల్లో నిమ్తంలేదు. అవసరం మాత్రమే!" అన్నాడు.

"అంటే?"

"వీడో హత్య చేసినపుడు నేను పరిశోధించి ఆచూకీ పట్టేశాను. కానీ వీడికి ఎందరో రాజకీయ నాయకుల మద్దతు వుంది. వాళ్ళు తమ అవసరాలకు వీడిని ఉపయోగించుకుంటూ, తమ స్వార్థం కోసం వీడిని కాపాడుతూంటారు. నేను వీడి ఆచూకీ పట్టేయగానే మొత్తం అంతా కలిసి నన్ను చంపడానికి సిద్ధమయ్యారు. అప్పుడు

వీడే జాలిపడి నన్ను రక్షించి నా స్నేహితుడయ్యాడు. కాబట్టి ప్రాణస్నేహితుడిగానే భావిస్తూంటాను.

వాడికీ నాకూ ఒప్పందమేమిటంటే—వాడు నేరం చేసినప్పుడా నేరం నేను పరిశోధించకూడదు. వాడే నేరమైనా రెండు వారాలు ముందుగా పథకం వేసుకుంటాడు. ఆ రెండు వారాలూ నేను ఏ కేసు చేపట్టకూడదు. ప్రతిఫలంగా నాకు అయిదువేలిస్తాడు. డబ్బు అడ్వాన్సుగా ముందే ఇచ్చేస్తాడు. ఈ పద్ధతి నాకు చాలా బాగుంది. వాడు నెలకొక్క నేరం చేసినా చాలు నాకు ఇల్లు కదలకుండా అయిదువేలు సంపాదించవచ్చు. కానీ నా దురదృష్టం. వాడు చాలా తక్కువగా నేరాలు చేస్తాడు. ఇన్నాళ్ళకిన్నాళ్ళకి మళ్ళీ నిన్న అయిదువేలు ఇచ్చాడు...."

ఉలిక్కిపడ్డాను. నిన్న! నిన్ననే వాడు ముకుందాన్ని హెచ్చరించి రెండు వారాలు టయిమిచ్చాడు. నిన్ననే డిటెక్టివ్ అంజనేయులికి డబ్బు ఇచ్చాడు.

అంటే?!

వాడు హత్యా విషయంలో సీరియస్‌గానే వున్నాడన్నమాట....

"నీకు తను చేయబోయే నేరం వివరాలు చెప్పాడా?" అన్నాను.

"అది నేనడగను. వాడు చెప్పడు...."

"ప్రముఖ రాజకీయవాది ముకుందాన్ని వాడు హత్య చేయబోతున్నాడు. ఈ హత్యను నువ్వు ఆపగలవా?"

"అలా చేస్తే మా ఒ ప్పం ద ం దెబ్బతింటుందే?" అన్నాడు అంజనేయులు. అతడికి ముకుందం ప్రాణాల కంటే తన ఒప్పందమే విలువైనదిగా అనిపిస్తున్నట్లుంది.

"నువ్వు బల్లకట్టి డిటెక్షన్ ప్రారంభించినది—హాంత కులకు సహకరించడానికా, నేరాలు ఆపడానికా?" అన్నాను తీవ్రంగా.

"రెండూ అక్కర్లేదు. నాకు డబ్బు కావాలి...." అన్నాడు ఆంజనేయులు.

"ముకుందం ప్రాణాలు వీడిచేతిలో పోకుండా ఆప గలిగితే నీకు వీడిచ్చినదానికి రెట్టింపు డబ్బు ఇస్తాను—" అన్నాను.

ఆంజనేయులు కళ్ళు చిట్లించి — "ప్రముఖ రాజకీయ వాది ముకుందంగారి ప్రాణాల విలువ పదివేలు మాత్ర మేనా?" అన్నాడు.

"ఓ పెన్సిలిన్ ఇంజక్షన్ ముకుందం ప్రాణాలు నిల బెడితే—అతడి ప్రాణాల విలువ అయిదు రూపాయలకు దిగిపోదు—" అన్నాను తీవ్రంగా.

"ఆల్ రైట్! మీరు పాతికవేలిస్తానంటే వీ డా హత్య చేయకుండా ఆపుతాను. అయితే అడ్వాన్సు కావాలి నాకు...." అన్నాడు ఆంజనేయులు.

ఓ క్షణం ఆలోచించి—"రమ అన్న ఇచ్చిందే మా అడ్వాన్సనుకో. రెండు వారాల అనంతరం నీకు పాతిక వేలు ఇస్తాను...." అన్నాను.

"అలా అయితే అగ్రిమెంట్ కాగితంమీద సంతకం పెట్టండి—" అన్నాడు ఆంజనేయులు.

ముకుందం ప్రాణాలు ప్రమాదంలో వున్నట్లూ, అవి కాపాడమని నేనాంజనేయుల్ని కోరినట్లూ—ఫలానా తేదీకి నేను అతడికి ముకుందం ప్రాణాలు ఆనాటికి కాపాడబడిన పక్షంలో పాతికవేల రూపాయలు ఇస్తా నన్నట్లూ ఆ కాగితంమీద వ్రాసి సంతకం పెట్టాను.

ఆంజనేయులు తృప్తిగా తలాడించి—"స్వయంగా ఆ యమధర్మరాజే దిగివచ్చినా ఆ ముకుందం ప్రాణాలను తీసుకొని వెళ్ళలేడు. మీరింక నిశ్చింతగా వుండండి. డబ్బు సిద్ధం చేయించడం మాత్రం మరిచిపోకండి-" అన్నాడు.

నేను అసంతృప్తిగా అక్కణ్ణించి కదిలాను. తెలివి తక్కువగా కొందరు మోసగాళ్ళ పథకంలో నేను ఇరుక్కున్నానేమోనని బెంగపట్టుకుంది. పాతికవేలంటే మరీ చిన్న మొత్తం కాదు. అయితే పాతికవేలు ముకుందం ప్రాణాలకంటె ఎక్కువకాదు నాకు. ముకుందం పచ్చగా వుంటే—వేలేం కర్మ—లక్షలకు లక్షలు పోగుచేయగలను నేను.

ఈ విషయం రెండువారాల అనంతరమే ముకుందానికి చెప్పాలనుకున్నాను.

6

డిటెక్టివ్ ఆంజనేయుల్ని వదిలాక నేను పోలీసు ఇన్స్పెక్టర్ చంద్రశేఖర్‌ని కలుసుకున్నాను. ముకుందం కారణంగా ఆయనా నేనూ మంచి స్నేహితులయ్యాము.

"ఏమిటిలా వచ్చారు?" అన్నాడు చంద్రశేఖర్.

నేను క్లుప్తంగా ముకుందానికి వచ్చిన సమస్య చెప్పాను. తర్వాత రమ అన్న ఫోటో చూపించాను.

"ఈ ఫోటో ఎక్కడో చూసినట్లుందే!" అన్నాడు చంద్రశేఖర్.

"ఆశ్చర్యమేముంది? మీరు ఇన్స్పెక్టర్. అతను పట్టుబడని హంతకుడు. ఏదో సమయంలో మీరు కలుసుకునే ఉంటారు—" అన్నాను.

"అలా కాదు. ఇటీవలే ఇతడి ఫోటో చూశాను—" అన్నాడు చంద్రశేఖర్—"ఆఁ గుర్తొచ్చింది. నాలుగు

రోజుల క్రితం అన్ని పోలీసు స్టేషన్లకూ ఈ ఫోటో పంప బడింది. జైలునించి తప్పించుకున్న హంతకుడితను...."

ఆశ్చర్యంతో నాకు నోట మాటరాలేదు. రమ తన అన్న పట్టుబడని హంతకుడని చెప్పింది. చంద్రశేఖర్ ఇలాగంటున్నాడు.

"ముకుందాన్ని రక్షించడానికి మీకు చేతనైనది చేయండి—" అన్నాను.

చంద్రశేఖర్ నవ్వి—"కంప్లయింట్ లేనిదే మేము రంగంలోకి దిగలేము. కంప్లయింట్ ఇచ్చినా అందుకు సరైన ఆధారాలుంటేనే ఆ కేసు టేకప్ చేస్తాం. మీ కేసు మీది కాదు. ముకుందంగారు నిమ్మకు నీరెత్తినట్లున్నారని మీరంటున్నారు. అందువల్ల నేను చేయగలిగిం దేమీ లేదు. అయితే మీ కో ఉపకారం చేయగలను. దానివల్ల మీకు మనశ్శాంతి కలుగుతుంది—" అన్నాడు.

చంద్రశేఖర్ అప్పుడు నాకో గొప్ప రహస్యం చెప్పాడు. ప్రముఖ రాజకీయవాదులెవ్వరూ తమకు తాము ఆత్మరక్షణ ఏర్పాట్లు చేయనవసరంలేదు. పార్టీ చూసు కుంటుంది. ప్రతి ప్రముఖ రాజకీయవాదికీ అండగా ఒక రిద్దరు గూండాలుంటారు. వాళ్ళకు కొండలను పిండి చేయగల శక్తి వుంటుంది. అందువల్లనే మన దేశంలో ఎవరి ప్రాణాలకైనా ప్రమాదముంటుంది కానీ రాజకీయ వాదుల ప్రాణాలకు ప్రమాదముండదు.

చంద్రశేఖర్ మాటలు నాకు కాస్త తృప్తిని కలి గించాయి. ఈ విషయం నాకు కూడా చెప్పకుండా ముకుందం రహస్యంగా వుంచాడు. బహుశా అలా వుంచాలేమో!

నేను రమ ఇంటికి వెళ్ళాను. ఆమె ఇంట్లోనే వుంది.

నేను వస్తానని ఊహించలేదేమో—చాలా ఆశ్చర్యం కలిగిందామెకు.

"మీ అన్న గురించి మాట్లాడాలని వచ్చాను—" అన్నాను.

"ఏం జరిగింది?" అందామె.

"మీ అన్న పట్టుబడని హంతకుడని మీరన్నారు. కానీ అతడు జైలునించి పారిపోయినట్లు నాకు తెలిసింది" అన్నాను.

రమ ముఖంలో ఆశ్చర్యం వర్ణనాతీతం—"ఎలా తెలిసింది మీకు?" అంది.

నేను చంద్రశేఖర్ ను కలుసుకొన్న విషయం చెప్పాను.

"అయాం సారీ—మీకు కొన్ని అబద్ధాలు చెప్పాను. అయినా తన అన్న హంతకుడని చెప్పుకోవడం ఏ చెల్లికీ ఇష్టముండదు కదా—మీరింత త్వరగా ఈ విషయాన్నింత లోతుగా పరిశోధిస్తారనుకోలేదు. అయితే ఇంక ముకుందం గారి ప్రాణాలకు తప్పక రక్షణ లభించగలదు—" అంది రమ.

"మీ అబద్ధం సంగతి చెప్పండి—" అన్నాను.

"చెప్పడానికేముంది? వాడో హంతకుడు. హత్యలు చేసి జైలుకు వెడుతూంటాడు. వాడికి రాజకీయపక్షాల మద్దతు వుందంటారు. అందువల్లనే ఏమో — మళ్ళీ తప్పించుకొని బైటపడుతూంటాడు. ఇటీవలే వాడు జైలు నుంచి పారిపోయొచ్చాడు. వాడిలో ఎప్పటికీ మార్పు రావడంలేదని నేను వాడికో అబద్ధం చెప్పాను—" అంది రమ.

రమ అన్నకు ముకుందం ప్రేమ కథ తెలియదు. ఆమె వాడికిలా చెప్పింది. ముకుందం రమను ప్రేమించాడు.

రమ అతడిచేత ఆకర్షించబడింది. ఇద్దరూ పెళ్ళిచేసుకుందా మనుకొన్నారు. అప్పుడు రమ అన్న గురించి ముకుందానికి తెలిసింది. అప్పుడే పేరు తెచ్చుకొంటున్న రాజకీయవాది అతడు. ఒక హంతకుడి చెల్లిని వివాహమాడటం అతడి ప్రగతిని దెబ్బతీస్తుంది. ఆ వివాహం చెడిపోయింది.

రమ అన్న ఈ కథను నమ్మాడు. తనవల్ల చెడిపోయిన వివాహం తన కారణంగానే జరగాలని పట్టుబట్టాడు.

"కనీసం ఇదైనా నిజమని నమ్మొచ్చా?" అన్నాను.

"మొదటిసారి అబద్ధం చెప్పినందుకే సిగ్గుపడుతున్నాను...." అంది రమ.

ఆమె సిగ్గుపడుతున్నట్టే వుంది. సిగ్గు ఆమెకు అందాన్నిచ్చింది. నేనక్కడ ఎక్కువసేపుండలేదు. ఆమె నన్ను ఆకర్షిస్తోంది.

రమలో గొప్ప ఆకర్షణ వుంది. ముకుందం ఆమె వలలో పడటంలో ఆశ్చర్యంలేదు. అయితే అందువల్ల రమ సాధించిన దేమిటి?

ఎంత ఆలోచించినా నాకేమీ స్ఫురించలేదు. కానీ ఏదో వున్నదనే అనిపిస్తోంది. కేవలం కీర్తి ప్రతిష్ఠలకోసం ఆమె అతడి వెంటబడిందంటే నాకు నమ్మబుద్ధి కావడం లేదు.

7

మర్నాడుదయం కాఫీ తాగుతూండగా ఇంట్లో ఫోన్ మ్రోగింది. నేనే స్వయంగా ఎత్తాను.

"హాలో!" అంది అవతలి కంఠస్వరం. నేను నా పేరు చెప్పాను.

"నువ్వు నా గురించి ఎక్కువగా తెలుసుకోవాలనుకొంటున్నావు. బుద్ధిగా వుండకపోతే నీకు చాలా

ప్రమాదం—" అంది అవతలి కంఠం.

"హలో—ఎవరు నువ్వు?"

"నేనెవరో నీకు తెలుసు. తెలిసిందానికంటే ఇంకా ఎక్కువ తెలుసుకోవాలనుకొన్నావో నీకు ప్రమాదం. ప్రస్తుతానికి నావల్ల ముకుందానికి మాత్రమే ప్రమాదం. ఇకముందు నీకూ వుండగలదు—బుద్ధిగా ఉండకపోతే-"

అవతల ఫోన్ క్లిక్ మంది. నేను వెంటనే ఎక్స్ఛేంజ్ కి ఫోన్ చేసి కాల్ ఎక్కణ్నించి వచ్చిందో అడిగాను. వాళ్ళు చెప్పింది విని ఆశ్చర్యపడ్డాను. ఆ నంబరు నాకు బాగా పరిచయమైనది. అది ముకుందానిది.

వెంటనే ముకుందానికి ఫోన్ చేసి జరిగింది చెప్పాను.

"కలలు కనకు...." అన్నాడు ముకుందం.

ముకుందం ఇంట్లో రెండు కనెక్షన్స్ న్నాయి. ఒకటి మేడమీద, ఒకటి కింద. ఈ విషయమై అతడు జాగ్రత్త పడతాడేమోననుకొంటే నా మాటలు తేలికగా తీసి పారేశాడు. ఎటువంటి అండదండలున్నప్పటికీ మరీ అంత నిర్లక్ష్యం పనికిరాదనిపించింది.

మరో గంటలో నాకు ఇంకో ఫోన్ వచ్చింది. మళ్ళీ అదే గొంతు.

"నువ్వు నామీద డిటెక్షన్ మానలేను కదూ—"

"నాకాస్త భయంవేసింది—"

"సాయంత్రం సిటీ పార్కుకిరా — నీకో గొప్ప రహస్యం చెబుతాను. ఆ తర్వాత నువ్వు ముకుందం గురించి పట్టించుకోవు...." అందా కంఠం.

ఈసారి నేనింక డిటెక్షన్ చేయదల్చుకోలేదు. అతడు చెప్పిన టైముకి అతడు చెప్పిన చోటుకి సిటీ పార్కుకి వెళ్ళాను. వెళ్ళేముందు ఇన్స్పెక్టర్ చంద్ర

శేఖర్ కి కూడా చెప్పలేదు. ఆమాత్రం ధైర్యం అవసరమనిపించింది నాకు.

8

సిటీపార్కులో అతడు చెప్పినచోట ఓ అమ్మాయి వుంది. ఆమె చాలా అందంగా వుంది. నాకు ఫోన్ చేసింది ఆమె కాదని చెప్పగలను. ఆ కంఠం మగవాళ్ళది. అందులోనూ బొంగురుగా వుంది.

ఎందుకైనా మంచిదని ఆమెను పలకరించాను. ఆమె పలికింది.

ఆ గొంతు తియ్యగా వుంది.

"నేనిక్కడ కూర్చుంటే మీకు అభ్యంతరమా?" అన్నాను. లేదన్నట్లు అడ్డంగా తల ఊపిందామె.

"మీరు ఎవరికోసమో ఎదురుచూస్తున్నట్లున్నారు-" అన్నాను.

"అవును—" అందామె.

"నేనూ ఎవరికోసమో ఎదురుచూస్తూ ఇక్కడకు వచ్చాను—" అన్నాను.

"ఎవరు?" అందామె.

"ఎవరో, ఎలా వుంటారో తెలియదు—కలుసుకొనేదాకా—" అన్నాను.

"అరే—ఆశ్చర్యం.... నా విషయమూ అంతే—" అందామె.

అసలు విషయం తెలియడానికి ఎంతో సేపు పట్టలేదు. రమ అన్న ఆమెను అక్కడికి పంపాడు. ఆమె ద్వారా అతడు నాకేదో చెప్పదల్చుకొన్నాడు. నేను పోలీసులతో వస్తానన్న అనుమానంతో అతడామెను నియోగించాడు.

"అతడు మీకెలా తెలుసు?" అన్నాను.

"ఇద్దరూ రాజకీయాల్లో మనుషులం...." అందామె.

"అంటే?"

"అతడు రాజకీయ హంతకుడు. నా భర్త రాజకీయ గూఢచారి. ఆ విధంగా మా ఇద్దరికీ పరిచయమయింది" అందామె.

"రాజకీయాల్లో మీ పాత్ర ఏమిటి?" అన్నాను.

"నా పాత్ర ఏమీ లేదు. రాజకీయాలంటే నాకు విసుగు కూడాను...."

"ఈ విషయం మీరు మీ భర్తకు చెప్పలేదా?" అన్నాను.

"చెప్పి—ఏం లాభం? నా భర్త నన్ను రాజకీయ ప్రయోజనాల నాశించే వివాహం చేసుకొన్నాడు" అందామె నిట్టూర్చుతూ.

"అంటే?"

"అంటే ఏముంది? నా అందాన్నాయన రాజకీయ ప్రయోజనాలకు వాడుకొంటున్నాడు—" అందామె మళ్ళీ నిట్టూర్చుతూ.

"ఆడదానికి స్వతంత్రం కావాలని అంతా గోలెడుతూంటారు. నాకు అలా అనిపించటంలేదు. నా భర్త నన్ను అదుపులో వుంచితేనే నాకు బాగుంటుంది. నేను తనకే స్వంతమనీ—తనను తప్ప వేరెవర్నీ కన్నెత్తికూడా చూడరాదనీ ఆయననుకోవాలి. కానీ ఆయన నాకు పూర్తి స్వతంత్ర మిచ్చాడు. ఫలితంగా నాకు విచ్చలవిడితనం అలవాటయింది. అది నాకు తృప్తినివ్వటంలేదు. నన్ను నన్నుగా ప్రేమిస్తూ ఆత్మీయతతో నాతో కబుర్లు చెప్పే మగవాడికోసం నేను ఎదురుచూస్తున్నాను" అందామె.

మగవాడికి ఆడది బలహీనత. ఆమె అంటే నాకు ఆశ పుట్టింది.

"మిమ్మల్ని చూస్తే నాకు జాలి వేస్తోంది—" అన్నాను.

"నేను పురుషుడినుంచి ప్రత్యేకంగా కోరదేమీ లేదు. ఎలాగూ వివాహితను. అందువల్ల యెవరికీ బాధ్యతను కాను. ప్రతిఫలంగా శరీరం ఉండనే ఉన్నది—" అన్నదామె నన్ను క్రీగంట చూస్తూ.

అప్రయత్నంగా ఆమెచేయి నా చేతిలోకి వచ్చింది—

"నా నిండు మనసు నీది—" అన్నాను ఆవేశంగా.

ఆమె వెంటనే నా గుండెల మీద వాలిపోయి ఏడ్చింది.

ఆమెను బలంగా హత్తుకొన్నాను నేను.

కొద్ది క్షణాల్లో ఇద్దరూ విడిపోయాం — "అయాం సారీ!" అన్నాను నేను.

"నాకు తెలిసిపోయింది. కొంతసేపటి క్రితం మీ రెవరో, నేనెవరో తెలియదు. కానీ ఈ కొద్దిక్షణాల్లో మన పరిచయం ఈ జన్మది కాదనిపిస్తోంది—" అందామె ఆమె కంటిలో మెరుపు వుంది.

"నాకూ అలాగే అనిపించింది—" అన్నాను.

అదెంతవరకూ నిజమో నాకు తెలియదు. కానీ ఆమె నాకు కావాలనిపిస్తోంది. మధ్యలో ఆమెను వదిలినందుకూ, మేమున్నది సిటీ పార్కు అయినందుకూ నాకెంతో అసంతృప్తి కలిగింది.

"ఈమాత్రం అభిమానం మీరు నామీద చూపించండి. మీరేం కోరితే అది చేస్తాను—" అందామె.

కాసేపు ఇద్దరం ప్రేమకబుర్లు చెప్పుకొన్నాం. ఆమె

నన్ను తన ఇంటికి ఆహ్వానించింది. భర్త ఊళ్ళో లేడనీ— ఇంట్లో తను ఒంటరిగా వున్నాననీ అంది. అన్నింటికీ నేను తల వూపాను. వనిత వలచి వస్తానంటే—ప్రవరాఖ్యుడైనా కథల్లో తప్ప కాదనడు.

"అన్నట్లు చెప్పడమే మరిచిపోయాను—" అందామె. రమ అన్న ఆమె ద్వారా నాకేదో సందేశం పంపాడు.

ముకుందాన్ని నేనెలాగూ రక్షించలేను. అటువంటప్పుడు ముకుందం గురించి ఆలోచించి నా ప్రాణాల మీదకు తెచ్చుకోవడమెందుకు? డబ్బు, పలుకుబడి వున్న వారు జీవితాన్ని ఆనందంగా గడిపే ఉపాయాలున్నాయి. ఆ ఉపాయాల్లో జానకి కూడా వుంది.

జానకి ఈమె పేరు!

"నువ్వు ఇంత తేలికగా...." అన్నాను నోట మాట రాలేదు నాకు.

"ఇటీజ్ మై ప్లెజరు అండ్ దెయిర్ బిజినెస్...." అందామె.

"మిమ్మల్ని చూశాను. మీరు వచ్చారు కాబట్టే మొత్తం విషయం చెప్పాను. నా సలహా వినండి. ఆ ముకుందంగారు తన్ను తాను కాపాడుకోగల సమర్థుడు. ఆయనను రక్షించడానికి ఎందరో వుంటారు. మీరు ఈ వ్యవహారంలో తలదూర్చడంవల్ల ప్రయోజనమేమీ వుండదు ప్రమాదం తప్ప! పైగా ఇంకో రహస్యం విన్నాను నేను. అది మీదాకా వచ్చి వుండదని నేననుకోను...." అంది.

"ఏమిటది?" అన్నాను.

"పార్టీ చూస్తూ చూస్తూ ఏ వర్గాన్నీ వదులుకోదు. ముకుందంగారిని తప్పనిసరి పరిస్థితులలో పార్టీ వదులుకో

వలసి వచ్చింది. అంతమాత్రాన ఆయన వర్గాన్నంతా వదులుకోరు. ముకుందం వర్గంలో మీరు ముఖ్యులని అంతా అనుకొంటూంటారు. ముకుందం పోగొట్టుకొన్న స్థానాన్ని మీరు పొందవచ్చునని పుకారు బయల్దేరింది. అప్పుడు మీరు ముకుందంగారి పలుకుబడి పెంచడానికి కొన్ని ప్రయత్నాలు చేయవచ్చు. ఆయనకు సాయపడవచ్చు. కానీ ఇప్పుడు శాంతంగా ఊరుకోవడం మంచిది” అందామె. ఆమెకు నా గురించి ఇంత తాపత్రయమెందుకో తెలియలేదు.

“ఆలోచించాలి....” అన్నాను.

“మా యింటికి రండి. ఆలోచించడానికి బాగుంటుంది__” అందామె.

ఆమెతో వెళ్ళాను.

ఆమె ఇల్లు బాగుంది. పడక గది బాగుంది. ఆ ఇంట్లో వేరెవ్వరూ లేకపోవడం బాగుంది.

అక్కడ ఆలోచించడానికి వేరే ఏముంది?

నా ఆలోచనలను ఆమె పూర్తిగా ఆక్రమించేసింది.

జీవితంలో అన్ని అనుభవాలతోపాటు ఇలాంటి అనుభవమూ ఒకటి వుండాలనిపించింది. ఆ అనుభవం నాకెంతగా నచ్చిందంటే ప్రతిరోజూ ఏదో వీలు చూసుకొని ఆమెను కలుస్తూనే వున్నాను.

9

డిటెక్టివ్ అంజనేయులు మా యింటికి వచ్చాడు ఆ రోజు.

“ఏమిటి విశేషాలు?” అనడిగాను.

“రేపు మీరు నాకు పాలికవేలివ్వాల్సి వుంటుంది—” అన్నాడతను.

"అవును—రేపు కదా—" అన్నాను.

"చూశారుగా—నేను నా బాధ్యతనెంత సక్రమంగా నిర్వహించానో—"

"ఇంతవరకూ బాగానే నిర్వహించావు. అయితే నీ బాధ్యత ఇంకా అయిపోలేదు—" అన్నాను.

"ఇంచుమించు అయిపోయినట్లే—"

"అదేం కాదు. హంతకుడు చివరి క్షణందాకా వేచిస్తాడు. తీరికూర్చుని ఎవడూ హత్యచేయాలనుకోడు. అందువల్ల రేపు సాయంత్రందాకా ఎదురుచూడాలి. అప్పుడే గండం గడిచినట్లు...."

"మీరింత కచ్చితంగా చెబుతున్నారు. ముకుందం గారు బ్రతకాలని మీకు లేదా?" అన్నాడు ఆంజనేయులు.

"వుంది కాబట్టే జాగ్రత్త పడుతున్నాను...." అన్నాను.

సరిగ్గా అప్పుడే నా పక్కనున్న ఫోన్ మ్రోగింది. తీశాను.

"హలో!" అన్నాను. అవతలి వార్త వినగానే నేను కొద్ది క్షణాలు నిశ్చేష్టుడైపోయాను.

"ఏమిటి సార్ — అలాగై పోయారు?" అన్నాడు ఆంజనేయులు.

అతికష్టంమీద ప్రయత్నించి — "ముకుందం...." అన్నాను.

"ముకుందంగారు ఫోన్ చేశారా? ఏమయింది సార్?" అన్నాడతను.

"ఫోన్ చేసింది ముకుందం కాదు. ముకుందానికి కారు ఆక్సిడెంటయిందట. డ్రైవర్ అప్పటికప్పుడు చచ్చి

పోయాట. ముకుందం పరిస్థితి కూడా....” అని ఆగి పోయాను. ఫోన్ నా చేతిలోంచి జారిపోయింది.

“అయితే నా పాతిక వేలూ....” డిటెక్టివ్ అంజ నేయులు గొణుక్కుంటున్నాడు.

నేను హాస్పిటల్‌కి పరుగెత్తాను.

అనుకొన్నంతా అయింది. ముకుందం చచ్చిపోయాడు. అసలు ముకుందం కార్లోనే చచ్చిపోయాట్ట. రాజకీయ ప్రముఖుడు కావటంవల్ల హాస్పిటల్‌కు తీసుకువెళ్ళేదాకా ఆ విషయం ధృడపర్చలేదట.

ముకుందం చచ్చిపోయాడు. బ్రతికొన్నంత కాలం ఈ జీవితం గురించి ఎంతో తాపత్రయపడ్డాడు. ఏం బావుకొన్నాడు? ఆ తాపత్రయం లేకపోతే మరికొంత కాలం బ్రతికేవాడేమో!

ఫోటోగ్రాఫర్లు, ప్రెస్ రిపోర్టర్లు....అంతా హడా వుడి!

ముకుందం పోవడం ద్వారా దేశానికి వాటిల్లిన నష్టం గురించి ప్రముఖులు అభిప్రాయాలు వెలిబుచ్చారు. అతడి ముఖ్యానుచరుడిగా నా అభిప్రాయాలూ సేకరించబడ్డాయి.

కాసేపు నన్ను వేదాంతం బాధించింది.

హఠాత్తుగా నాకు రమ గుర్తుకు వచ్చింది.

ముకుందం చావలేదు. చంపబడ్డాడు. ఈ విషయం యెవరూ అనుకోవడంలేదేమిటి? ఈ యాక్సిడెంట్ ఎలా జరిగింది? ఇది జరగాలని ఎవరైనా పథకం వేశారా?— పోలీసులు కూడా అనుమానంతో వున్నట్లులేదు.

నేను ఇన్స్పెక్టర్ చంద్రశేఖర్‌ని కలుసుకొని అభి

ప్రాయా లడిగాను.

"దీని విషయమై మామీద ఎటువంటి వొత్తిడీ లేదు. ముకుందంగారు పార్టీ ప్రముఖుల్లో ఒకరై ఉండివుంటే ఈపాటికి యాక్సిడెంట్ గురించి ఆరాతీయవలసిందిగా డిపార్టుమెంటుకు ఆదేశాలు వచ్చి వుండేవి. ఇప్పుడలాంటి బాధ ఏమీలేదు. యాక్సిడెంట్ కావాలని యెవరో కల్పించినట్లు అనుమానాలు, ఆధారాలు లేవు. ఈ విషయమై ఆరాలు తీయడం ప్రారంభించామంటే కొరివితో తలగోక్కున్నట్లే అవుతుంది. సులభంగా కేసు తేలిపోయింది కదా—" అన్నాడు చంద్రశేఖర్.

పోలీసులకు సంబంధించినంతవరకూ వారి సుఖం వారు చూసుకొంటారు. ముకుందం ఏమైపోతే వాళ్ళకేం?— నా దగ్గర ఫోటో చూపించి — "పారిపోయిన ఈ హంతకుడి జాడ తెలిసిందా?" అనడిగాను.

"ఇంకా తెలియలేదు—" అన్నాడు చంద్రశేఖర్.

నేను అక్కణ్నించి బయటకు వచ్చేక నాతోపాటు ముకుందానికి ముఖ్యానుచరులుగా వుంటున్న మిగతా అయిదుగురినీ మా యింటికి పిలిచాను.

అంతా ముకుందం పోయాడని బాధపడ్డారు. ఒకడైతే "మనకిది చాలా క్లిష్ట దశ. ముకుందం అండ చూసుకొని ఇంతకాలం ధైర్యంగా ఉన్నాము. ఇప్పుడు మన గతి ఏమవుతుందోనని నాకు భయంగా వుంది—" అన్నాడు.

"అవన్నీ తర్వాత ఆలోచిద్దాము. మీకు గుర్తున్నదో లేదో — రెండువారాల క్రితం మనమంతా సమావేశ మయ్యాము. ఆ రోజే నాకు తెలిసింది. రెండువారాల్లో ముకుందంపైన హత్యాప్రయత్నం జరుగనున్నదని...."

అంతా ఆశ్చర్యపోయారు.

"మరి మాకెందుకు చెప్పలేదు?" అని కొందరంటే— "ఇంతకీ ఇది హత్యా, యాక్సిడెంటా?" అని మరికొందరన్నారు.

"హత్య జరిగే అవకాశమున్నట్లు తెలియగానే ముకుందాన్ని హెచ్చరించాను. అతడు నా మాటలు లక్ష్యపెట్టలేదు. అయినా నేను కొన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకొన్నాను. ఓ, డిటెక్టివును కూడా నియమించాను. ముకుందం ఇంటికి ఎవరెవరు వస్తున్నారో, పోతున్నారో అన్నీ కనిపెట్టే ఏర్పాట్లు చేశాను. చివరికి ముకుందం ఇలా యాక్సిడెంట్‌లో చనిపోయాడు. ఇది యాక్సిడెంట్ కాదేమోనని నాకు అనుమానంగా వుంది—" అన్నాను.

అంతా నేను చెప్పింది శాంతంగా విన్నారు.

"బ్రతికుంటే ముకుందం ఈ రోజు దేశాన్ని సంచలన పరిచే వార్త పత్రికా విలేఖరులకు చెప్పి వుండేవాడు-" అన్నాడు నా మిత్రుల్లో ఒకడు.

ఉలిక్కిపడ్డాను. ఇదేనా ముకుందం చావుకు కారణం?

కానీ ముకుందం ఈ విషయాన్ని చాలా రహస్యంగా ఉంచాడు. మా ఆరుగురికీ తప్ప బైటివారికెవ్వరికీ ఇది తెలియదు. అలాంటప్పుడతడి చావుకు ఈ వార్త కారణం కారాదు. కానీ పార్టీ హై కమాండ్‌కు ఈ విషయం తెలిసివుంటే?

నా శరీరం వణికింది.

అది కాదు ముకుందం చావుకు కారణం వేరే వుంది అందామనుకొన్నాను. కానీ నోరు రాలేదు. ముకుందం గురించిన ఈ రహస్యం అతడికి కళంకాన్ని తెచ్చిపెడుతుంది. ప్రస్తుతానికి అది నాకొక్కడికే తెలుసు. అలాంటప్పుడు వీళ్ళందరికీ అది ఎందుకు చెప్పాలి?

అంతే కాదు. ఈ పాయింటు ఆసరాగా తీసుకొని హైకమాండును బెదిరించాలి. ముకుందం లేడిప్పుడు. అతడి స్థానాన్ని నేనాక్రమించాలి.

నా మిత్రుడి వంక చూసి—"ముకుందం ఓ గొప్ప రహస్యాన్ని ఈ రోజు బయటపెట్టనున్నాడన్న విషయం హైకమాండ్‌కు తెలిసింది. వెంటనే అతడి హత్యకు ఏర్పాట్లు జరిగాయి—" అన్నాను.

మళ్ళీ అంతా తెల్లబోయారు.

"అయితే?" అన్నాడొకడు.

"మనం ఊరుకోము. అంతా ఒకటిగా ఉందాం. మనకు తెలిసిన ఈ రహస్యం పత్రికలకు వదిలామంటే— పార్టీ ప్రతిష్ట దెబ్బతింటుంది. ఈ రహస్యం మన గుప్పిట్లో వుండగా పార్టీ మన నేమీ చేయలేదు—...." అన్నాను.

అందరూ ఉత్సాహంగా-"నువ్వు చెప్పింది బాగుంది" అన్నారు.

అప్పటికి విడిపోయాం. మర్నాడు తెల్లవారకుండా నే నాకు ఢిల్లీ నుంచి ట్రంక్ కాల్ వచ్చింది. నేను అర్జంటుగా ఢిల్లీ వెళ్ళాలి.

నా గురించి పత్రికలు రాస్తున్నాయి. పార్టీలో ముకుందం పోగొట్టుకున్న స్థానం నాకు రావచ్చునని ఊహాగానాలు ప్రారంభమయ్యాయి. ఆ ఊహాగానాలు చూసి అవునో, కాదో అనుకోవటమే తప్ప నాకేమీ తెలియదు. ఇప్పుడు ఢిల్లీ నుంచి పిలుపు అందుకే వచ్చిందా?

నేను ఢిల్లీలో విమానం దిగగానే నా కోసం ఓ మనిషి వచ్చాడు. అతడెవరో నాకు తెలియదు. అతడు నా పేరు చెప్పి నా కోసమే వచ్చానని చెప్పాడు. నేనతడు తీసుకొనివచ్చిన కార్లో ఎక్కాను. ఆ కారు

సుమారు గంటన్నర సేపు నన్ను ఢిల్లీ నగరవీధుల్లో తిప్పి తిప్పి చివరకు ఎక్కడో అతి సామాన్యమైన ఇంటిముందు దింపింది. నాకోసం వచ్చిన వ్యక్తి నన్నాయింటి లోపలకు పంపించి తను వెళ్ళిపోయాడు.

లోపల ఓ వృద్ధుడున్నాడు. అతడు నాకు ఫలహారం పెట్టి పళ్ళరసం ఇచ్చాడు. పళ్ళరసం తాగేక నాకు మత్తు వచ్చింది. ఏదో మోసం జరిగిందని అనుకొనే లోగానే నాకు స్పృహ తప్పింది.

10

స్పృహ వచ్చేసరికి నేనో చీకటిగదిలో వున్నాను. జరిగిందంతా ఊహించుకొందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాను.

నామీద ఇటువంటి ప్రయత్నం జరుగుతుందని కలలో ఊహించినా నేను కొంత జాగ్రత్తపడి వుండేవాడిని.

యెవరు నన్నిక్కడకు తీసుకొని వచ్చారు? వారు నానుంచి ఏమాశిస్తున్నారు?

నా సందేహాలకు సమాధానమన్నట్లుగా గదిలో దీపం వెలిగింది. నా యెదురుగా నల్లని ముసుగులో ఓ మనిషి వున్నాడు.

"ఎవరు నువ్వు?" అన్నాను అప్రయత్నంగా.

ఆ ముసుగు మనిషి, "నే నెప్పుడూ ముసుగులో నే వుంటాను. ఏ పార్టీ ఏ దేశాన్నేలినా-ఆ పార్టీని శాసించ గల శక్తిసామర్థ్యాలు నాకున్నాయి—" అన్నాడు.

"ఎవరు నువ్వు?" అన్నాను.

"ముకుందం హత్యకు ఏర్పాట్లు చేసినవాడిని—" అన్నాడతను.

క్షణంపాటు నాకు నోట మాటరాలేదు.

"ముకుందం ఏం పాపం చేశాడు?" అన్నాను నీరసంగా.

"పార్టీ తనను రక్షించటం లేదన్న కోపంతో అతడు పార్టీని దెబ్బకొట్టే రహస్యం బయట పెట్టాలనుకొన్నాడు. అది చాలా పెద్ద తప్పు...." అన్నాడతను.

"పార్టీలో తప్పుండడం తప్పుకాదా?" అన్నాను.

"రాజకీయాల్లో ఒక్కటి తప్ప మరేదీ తప్పుకాదు" అన్నాడతను.

"ఏమిటది?"

"అధికారంలో ఏ పార్టీ వుంటే దాన్ని దెబ్బతీయాలనుకోనడం...."

అప్పుడు నాకు గుర్తువచ్చింది — "అతడి నింతకాలం ఎందుకు బ్రతకనిచ్చారు? ఈ మాట అతడు రెండువారాల క్రితమే అన్నాడు...."

ముకుందం పార్టీ గుప్పిట్లో వున్నాడు. అతడి జీవిత రహస్యాలెన్నో ముసుగుమనిషివద్ద వున్నాయి. అందువల్లనే ముకుందం పార్టీకి ఎదురుతిరగడానికి తటపటాయిస్తున్నాడు. ముసుగుమనిషి నాకు కొన్ని ఫోటోలు చూపించాడు. వాటిలో రమ, ముకుందం పూర్తి నగ్నంగా, పరమ అసభ్యంగా ఉన్నారు.

"ఈ ఫోటోలు బైటపడతాయని అతడు భయపడ్డాడు. కానీ ఇప్పుడతడు తెగించాడు. నలుగురినీ తృప్తిపర్చడంకోసం నామకః ఒక విచారణ సంఘాన్ని నియమిస్తున్నామనీ— దానివల్ల తనకేమీ ప్రమాదముండదనీ హామీ ఇచ్చినా నమ్మలేదు. తనకేమీ ప్రాణప్రమాదముండదనీ హామీ ఇచ్చినా నమ్మలేదు. తనకేదో ప్రాణప్రమాదం వచ్చిందని అనుమానించి నిజంగానే ప్రాణాలు

పోగొట్టుకోవాల్సొస్తున్నాడు-" అని ముసుగు మనిషి నిట్టూర్చాడు.

"అసలు ముకుందం పార్టీ రహస్యాన్ని బైట పెడతానన్నట్టు మీ కెలా తెలిసింది?" అన్నాను. ఈ విషయాన్ని ముకుందం చాలా రహస్యంగా ఉంచాడని నాకు తెలుసు.

"అతడి అనుచరులలో నా ఏజంటు వున్నాడు—"

ఉలిక్కిపడ్డాను. అంటే?

ముసుగు మనిషి కళ్ళు నన్నే చూస్తున్నాయి—"నిన్న నువ్వు నీ మిత్ర బృందంతో అన్న మాటలు మాకు చేరాయి.—" అన్నాడతడు.

"అందుకే నాకు పిలుపు వచ్చిందా?" అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

"అవును. నువ్విప్పుడు పార్టీలో ముకుందం స్థానాన్ని ఆక్రమించబోతున్నావు. అందువల్ల నా గురించి కొంత తెలుసుకోక తప్పదు...." అన్నాడతడు.

అతడు చెబుతున్నది నాకు చాలా ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది.

ముకుందం పార్టీ రహస్యాన్ని బయటపెట్టాలనుకోగానే ఆ వార్త ముసుగు మనిషిని చేరింది. అతడు వెంటనే ముకుందం చావుకు ముహూర్తం పెట్టాడు. అది యాక్సిడెంటుగా చూపగల సామర్థ్యం ముసుగు మనిషికి వున్నది. అయినప్పటికీ ముందు జాగ్రత్తకోసం ముకుందం ముఖ్యానుచరుడినైన నాకు—అతడు హత్య చేయబడే అవకాశమున్నదన్న నమ్మకం కలిగించాడు.

ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ అనుమానం పార్టీ హైకమండ్ మీదకు పోకూడదను. అందుకనే రమ కథ బయటకు వచ్చింది. రమ గురించి ముకుందం చెప్పింది నిజం. రమ చెప్పింది చాలావరకూ అబద్ధం. అసలామెకు అన్న లేదు.

“కానీ నీ ఆలోచనలు తప్పుదారిలో నడుస్తున్నాయి. నువ్వు పార్టీ హైకమాండ్ పై నేరం ఆరోపించాలనుకొన్నావు. హైకమాండ్ నిర్దోషిత్వాన్ని ఋజువు చేయగల శక్తి నాకున్నది. ముకుందంపైన రమ కారణంగా హత్యజరిగే అవకాశమున్నదని నువ్వు స్వయంగా డిటెక్టివ్ ఆంజనేయులుకు కాగితం రాసిచ్చావు. అదొక్కటి చాలు—పార్టీ నిర్దోషిత్వాన్ని బయటపెట్టడానికి!

అయితే నిన్నిక్కడికి పిలవడానికి రెండు కారణాలున్నాయి. అసలు పార్టీ మీద ఇటువంటి ఆరోపణ రాకుండా చేయడం ఒకటి. సమర్థుడవైన నిన్ను పార్టీకి దూరం చేసుకోకూడదన్నది రెండు. పార్టీ సమర్థుల నెన్నడూ జారవిడుచుకోదు.

ముకుందం విరాళాల విషయంలో కాస్త తెలివి తక్కువగానే ప్రవర్తించాడు. సమర్థుల జాబితానుంచి అతడి పేరు తొలగించబడింది. పార్టీ ఇప్పుడు నీకు మంచి అవకాశాన్నిస్తోంది. అది ఉపయోగించుకో. నీ సమర్థతను నిరూపించుకో. నువ్వు వేసే ప్రతి అడుగూ ఆలోచించి వేయి....” అన్నాడు ముసుగుమనిషి.

“ఒక వేళ పార్టీ ప్రముఖులు తప్పుచేస్తే నేను వారిని విమర్శించడం తప్పవుతుందా?” అడిగాను.

“ఇతరుల తప్పు ఎంచేముందు—తప్పులు ఎంచే అర్హత నీలో ఎంతవరకూ ఉన్నదో, గ్రహించు—” అంటూ ముసుగుమనిషి నాకు మరికొన్ని ఫొటోలు చూపించాడు.

నేను అవాక్కయిపోయాను. ఫోటోల్లో నేను.... జానకి...

“ఎవరికైనా పార్టీలో ప్రముఖ స్థానం ఇచ్చేముందు

వారిని మా గుప్పిట్లో వుంచుకో నేందుకు అన్ని ఏర్పాట్లూ జరుగుతాయి —" అని నవ్వాడు ముసుగు మనిషి.

నాకింక మాట రావడంలేదు.

ముసుగు మనిషి అంటున్నాడు—"ఇక్కణ్నించి వెళ్ళి హైకమాండును కలుసుకొంటావు. తిరిగి మీ ఊరు చేరేటప్పుడు నీకక్కడ ఘన స్వాగతం లభిస్తుంది. నీ అనుచరుల మనసుల్లో విషబీజాలుండకుండా చూడు. పార్టీ ప్రతిష్ట పెంచే మాటలు చెప్పు. నీకు నా ఆశీర్వాదముంటుంది...."

నాకు అర్థమయింది. నేను ఇప్పుడు ముకుందం స్థానం ఆక్రమిస్తున్నాను. అన్నివిధాలా ముకుందం స్థానం ఆక్రమిస్తున్నాను. కానీ....

"ఎవరు నువ్వు?" మళ్ళీ అడిగాను.

"నేను ముసుగు మనిషిని. ఎప్పుడూ ముసుగులోనే వుంటాను—" అన్నాడతడు.

అప్పుడు నాకు అనిపించింది. రాజకీయాల్లో అంతా ముసుగు మనుషులే! ఇప్పుడు నేనూ వాళ్ళలో ఒకడినయ్యాను.

—: అ యి పో యిం ది :—